

Νικόλαος Βασιλειάδης (1927-2016): Μια σύγχρονη αυθεντική θεολογική παρουσία

/ [Γνώμες](#)

Του Αποστόλου Β. Νικολαΐδη, Ομότιμου Καθηγητή ΕΚΠΑ, Προέδρου του Ινστιτούτου «Ο Άγιος Μάξιμος ο Γραικός»

Συμπληρώνονται αυτές τις ημέρες δέκα χρόνια από την εκδημία του μακαριστού Νικολάου Βασιλειάδη, αξιοθαύμαστου ερευνητή, εξαιρετικού θεολόγου, ευγενούς ανθρώπου, με όλα τα χαρακτηριστικά ενός συνεπούς ακόλουθου του Θεανθρώπου Χριστού, συνειδητού και ολοζώντανου μέλους του εκκλησιαστικού σώματος, ταπεινού αλλά δυναμικού διακόνου της Θεολογίας και ακάματου ανιδιοτελούς υπηρέτη των ανθρώπων, ιδιαίτερα των νέων, μεταξύ αυτών και εμού.

Δυστυχώς ποτέ μέχρι τώρα δεν συνειδητοποίησα την ανάγκη να εξάρω όλα τα παραπάνω και να εκφράσω τη βαθιά μου ευγνωμοσύνη για τη μεγάλη τιμή που μου επιφύλαξε να με θεωρεί και να μου συμπεριφέρεται ως αγαπητό φίλο από τα φοιτητικά μου χρόνια μέχρι τα έσχατα της επίγειας ζωής του. Χαίρομαι που μπορώ να το κάνω έστω και τώρα.

Όπως συμβαίνει συνήθως, οι πρώτες επώδυνες δυσκολίες της ζωής γίνονται αφορμή και αφετηρία για μια αξιόλογη ανέλιξη και επιτυχή κατά Θεόν σταδιοδρομία. Είναι αυτές που τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει την κύπρια πατρίδα του, για να εκπληρώσει τον παιδικό του πόθο, τις θεολογικές σπουδές σε ένα ασφαλές και γόνιμο για την εποχή του θεολογικό περιβάλλον. Ευτύχησε να έχει σπουδαίους διδασκάλους, όπως ο Παναγιώτης Τρεμπέλας και ο Παναγιώτης Μπρατσιώτης, με τον πρώτο να μην είναι μόνο διδάσκαλός του αλλά και συγκάτοικος, όταν αποφάσισε να συμμετάσχει ως ιδρυτικό μέλος της Αδελφότητας Θεολόγων «ο Σωτήρ».

Εκείνο που πάντοτε θαύμαζα στο άνδρα, συναναστρεφόμενος μαζί του, είναι η συνειδητή απόφασή του να σταδιοδρομήσει, παρά τα σπουδαία ερευνητικά και επιστημονικά χαρίσματά του, ως ένα απλό υποταγμένο μέλος μιας κλειστής Αδελφότητας, ταγμένος να εργάζεται αμισθί και λίαν κοπιωδώς, απαρνούμενος φιλόδοξων και ματαιόδοξων επιλογών. Στο πρόσωπό του γνώρισα ένα πρότυπο ανθρώπου που δεν οικειοποιήθηκε κανένα από τα χαρίσματά του αλλά θυσίασε τα πάντα για τους άλλους.

Σχημάτισα δε την εντύπωση ότι όντας μέλος της Αδελφότητας δεν εργάστηκε τόσο γι' αυτή, αλλά έθεσε όλες του τις δυνάμεις στην υπηρεσία της Εκκλησίας και στη δοξολογία του Τριαδικού Θεού. Αυτό δηλώνεται άλλωστε και από την ίδια την Εκκλησιαστική Διοίκηση Ελλάδος και Κύπρου, χαρακτηρίζοντάς τον «φιλευσεβώς χρήσιμον εις διακονίαν της πίστεως», τιμώντας τον για «τας πολυτίμους υπηρεσίας τη Εκκλησία».

Ο μακαριστός γνώριζε πολύ καλά ότι το καλό, για να είναι καλό, πρέπει να γίνεται «καλώς». Σ' αυτό το «καλώς» μπορούμε να συμπεριλάβουμε την καλλιέργεια και την ακεραιότητα του χαρακτήρα του, την σεμνότητα του ύφους του, την λιτή και απέριττη εμφάνισή του, την καρδιακή ανιδιοτελή και πηγαία αγάπη του, την πλήρη και τελεία αφοσίωση στους στόχους του, την θαυμαστή συνέπεια λόγων και έργων, την πλούσια γλωσσική προπαίδεια, την υπεύθυνη, συνεπή, επίπονη και διαρκή προετοιμασία, την ζηλευτή μεθοδικότητα στον τρόπο προσέγγισης και ανάλυσης των ζητημάτων, από την οποία πολλά διδάχθηκα.

Ο Νικόλαος Βασιλειάδης ανήκει στην κατηγορία των μεγάλων βιβλικών μελετητών και ερμηνευτών της Βίβλου, καίτοι στερείτο ηθελημένα ακαδημαϊκών τίτλων και θέσεων. Εντρύφησε ιδιαίτερα στο χώρο της Παλαιάς Διαθήκης, συμβάλλοντας σημαντικά και καθοριστικά στην έκδοση 20 τόμων, καλύπτοντας ερμηνευτικά το σύνολο των Βιβλίων της, με αναφορές στην πατερική ερμηνευτική παράδοση, φροντίζοντας όχι μόνο να αναδείξει την αξία της για την Ορθόδοξη

Εκκλησία και να την κάνει προσιτή στους αναγνώστες, αλλά και πρακτικά χρήσιμη. Με τον ίδιο τρόπο εργάστηκε και με το Βιβλίο της Αποκάλυψης, υπερβαίνοντας τους συνηθείς σχετικούς διαχρονικούς ενδοιασμούς και τις εγγενείς ερμηνευτικές δυσκολίες.

Εντυπωσιακή είναι η άγρυπνη και ακάματη παρακολούθηση της επικαιρότητας και των προβλημάτων της. Έτσι τολμά να ασχολείται ερευνητικά με υπαρξιακά πεδία όπως η ζωή και ο θάνατος, με θέματα Βιοηθικής, όπως η αρχή της ζωής, θρησκευολογικά, όπως το Ισλάμ και η Νεοειδωλολατρία, εκκλησιαστικοπολιτικά, όπως οι απόπειρες ένωσης των Εκκλησιών, με σύγχρονα κοινωνικά ζητήματα, όπως ο φεμινισμός και ο ανθρωπισμός. Γενικώς ειπείν, ο Νικόλαος Βασιλειάδης ήταν ταυτόχρονα άνθρωπος της παράδοσης αλλά και άνθρωπος της εποχής μας, συντηρητικός αλλά και προοδευτικός στη σκέψη και την προσέγγιση των προβλημάτων.

Ο Νικόλαος Βασιλειάδης άφησε ανεξίτηλα τα αποτυπώματά του στις ψυχές χιλιάδων νέων που κλήθηκε να καθοδηγήσει, αλλά και χιλιάδων ακροατών των όχι μόνο στο ελλαδικό αλλά και στο διεθνές ορθόδοξο εκκλησιαστικό περιβάλλον. Η δε μνήμη του διαιωνίζεται κυρίως μέσα από τη σπουδή του έργου του αλλά και την συμμαρτυρία των αυτήκοων μαρτύρων της αυθεντικότητας της πίστης και του ήθους του. Εμείς τον έχουμε στη σκέψη μας ως άξια στεφανωμένο εργάτη της Εκκλησίας δίπλα στους ομολογητές και τους αγίους της πίστεως.